

Eilēraščiai,

virtę

dainomis

TURINYS

- Pratarė 3 psl.
- 100 Pavasarių 5 psl.
- Šaukiu aš tautą 7 psl.
- Dovanos 9 psl.
- Trakų pilis 11 psl.

TRAKŲ PILIS

Pelėsis ir kerpe apaugus aukštai
Trakų štai garbinga pilis!
Jos aukštus valdovus užmigdė kapai,
O ji tebestovi dar vis.
Bet amžiai bėga, ir griūvančios sienos
Kas dieną nyksta, apleistos ir vienos!..

Kai vėjas pakyla ir drumzdžias
vanduo,
Ir ežeras veržias platyn, -
Banga gena bangą, ir bokšto akmuo
Paplautas nuvirsta žemyn.
Taip griūva sienos, liūdnės kas
dieną,
Graudindamos jautrią širdį ne
vieną.

Pilis! Tu tiek amžių praleidai garsiai!
Ir tiek mums davei milžinų!
Tu Vytauto didžio galybę matei,
Kad jojo tarp savo pulkų!
Kur tavo galia, garsi palikimais?
Kur ta senovė, brangi atminimais?

Nutilusios sienos, apleistos visų,
Be sargo, ginklų, be žmogaus!
Kiek primenat jūs man brangiausių
laikų
Ant vieškelio amžių plataus!
Laikai brangiausi! Ar mums dar
sugrįšite?
Ar vien minėsme kaip savo jaunystę?

Kada tik keliu važiuavau pro Trakus,
Man verkė iš skausmo širdis;
Gaili ašarėlė beplėvė skruostus
Ir mėlynas temdė akis!

Ir veltui dvasių raminti norėjau,
Aplinkui vien tamsią naktį regėjau.

Autorius

Maironis

Atlikėjas

Keistuolių teatras

PRATARMĖ

Aš labai mėgstu dainuojamąją poeziją, tad rašyti apie eilėraščius, virtusius visiems lietuviams puikiai žinomomis dainomis, man yra vieni juokai. Tokių dainų yra begalės, todėl jas visas surašyti būtų labai sunku. Iš tokios gausybės išsirinkau keturias, kurios yra vienos mano mėgiamiausių.

Autorius

Kazys Binkis

Atlikėjas

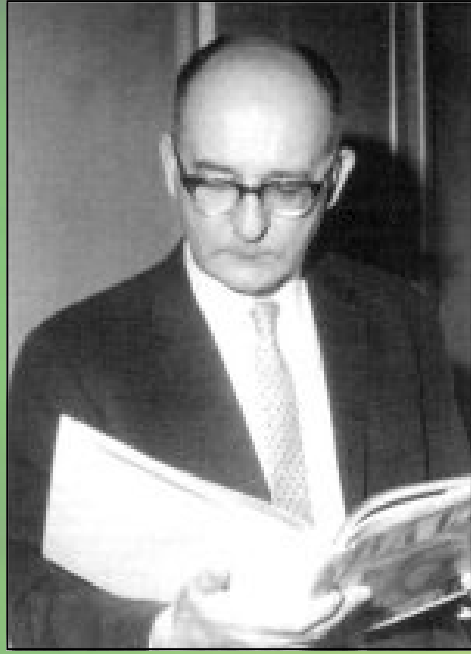
Vytautas Kernagis

DOVANOS

*Koks stebuklingas palikimas!
Koksai nepaprastas likimas!
Man mūzos neša dovanų -
Neišsipildančių sapnų,
Neišsibaigiančių troškimų,
Ir vandenyno balsą kimų,
Ir laimę, - ji dar neatėjo, -
Ir laivo burę, pilną vėjo.*

Autoriūs

Henrikas Radauskas

Atlikėjas

“Liūdni slibinai”

100 PAVASARIŲ

Galvom suaugę, baras profesoriai,
Kad vietomis gabus, bet nerimtas.
O man, kur pasižiūru, visur
pavasariai -
Kiekvienoj kišenėj pavasarių šimtas!

Išėini - aplinkui gyvenimo potvynis
Visus širdies kalnus baigia apsemti.
Bendrai pasiutimas einą visuotinis,
Taigi neimsi perneval trūnyt ir senti.

Nusigrįžta, kad saulė per kaitriai
nekaitintų,
Kad akuliorių stiklai neištirtų,
O jei plaukus rasa katram suvilgytų,
Tuoj tuoj tuoj tuoj tuoj bėga kirptis.

Ta-ra-param...

O aš kaip ir nenoromis, kad ir
juokaudamas,
Kišenę ar burną vos atveriu -
Ir veržias pavasariai - cypdami,
sprausdamies,
Ir raitos, ir raitos, ir raitos
žaliūkščiai po patvorius.

Ir daryk, kad išeitų kaip nors
kitoniškai -
Tik pirštą nuversi, įkišęs duryse...
Matyt, liga čia pristojo chroniška
Ir nieko čia jau nebepadarysi!

Tam-tarira-raram...

*** Autorius

Bernardas Brazdžionis

Atlikėjas

Vytautas Kernagis

*** ŠAUKIU AŠ TAUTĄ

Šaukiu aš tautą, GPU
užguitą
ir blaškomą it rudenio
lapus,
į naują vieškelį, į
naują buitį,
kur niekad šiaurūs
vėjai neužpūs.

Šaukiu lietuvi burtis prie
lietuvi
ir gyvą širdį prie gyvos
širdies,
kad tamsiame
vidurnakty nežuvę
pakiltų rytmečiui gyventi
ir žydėt.

Iš sutemų, iš prieblandų
išeikit,
uždekit nauja ugnį
širdyse,
vergams palikit vargo
naktį klaikią! -
šaukiu aš, jūsų protėvių
dvasia.

Šaukiu aš tautą, žemės
pėdoj gyvą
ir vyturėlio rytmečio
maldoj
ir žydinčią, kaip žydinčių
alyvų
panemunių sodybose
žiedai.

Šaukiu pavasario pilkų
vagų artoją -
tegu lig saulės kyla jo
daina!
Tegu laukai, tegu miškai
kartoja:
Gana tulžies, gana
mirties, gana!..

Šaukiu aš darbo rankų
milijonus
įsupt naujam
darbymečiui varpus,
į naujo džiaugsmo
klėtis, naujo darbo
kluonus,
ne kalinio namus, ne
liūnus, ne kapus.

Šaukiu vardu aš jūsų
vargo žemės,
balsu piliakalnių, ir
pievų, ir miškų -
nekeršykit, kad karštos
kraujo dėmės
nekristų prakeiksmu ant
jūs vaikų vaikų.

Šaukiu iš amžių: ateities
nevertas,
kas dabarties nediršo
tautai nešt,
kas posūnių žaizdas
širdy atvertas
išdegino liepsna

veidmainiškos ugnies.

Šaukiu balsu tėvų dievų
ramovės
ir jūsų krikšto atgaila
šviesia:
stovėkit amžiais čia
tvirti, kaip saulė stovi! -
šaukiu aš, jūsų protėvių
dvasia.